

1) ילקוט שמעוני תורה פרשת בראשית רמז ד הארץ היתה תהו [א, ב] זה בבל דכתיב ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו זה המן דכתיב ויבהילו להביא את המן וחשך זה יון שהחשיכה עיניהן של ישראל בגזרותיה

2) דניאל פרק ב פסוק לט ובתוך תקום מלכו אַחְרֵי אַרְעָא אַרְעָא מְגַדּוּ וּמְלִיכּוּ תְּלִיתֵיא תְּלִיתָאָה אַחְרֵי דִי נַחֲשָׂא דִי תְּשַׁלֵּט בְּכָל־אַרְעָא:

3) ילקוט שמעוני דניאל רמז תתרטו ומלכו תליתאה אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא שקוהי די פרזל זו מלכות יון

4) ישעיהו פרק מח פסוק ד מְדַעְתִּי כִּי קָשָׁה אֲתָהּ וְגִיד בְּרוּל עֲרָפָהּ וּמִצְטָהּ גְּחוּשָׁה:

5) דניאל פרק ז (ו) בְּאֵתֶר דְּנָה תְּנָה הָיִית וְאַרְוֵי אַחְרֵי כְּנִמְרַר וְלָהּ גִּפְיִן אַרְבַּע דִּי־עֲוֹף עַל־גְּבִיָּה גְּבִיָּה וְאַרְבַּעָה רֵאשִׁי לְתִיּוֹתָא וְשַׁלְטָן יְהִיב לָהּ:

6) ילקוט שמעוני תורה פרשת חקת רמז תשנב אשר אין בה מום זה יון, אלכסנדרוס מוקדון כד חמא לשמעון הצדיק הוה קאים ליה על רגלוהי ואמר בריך אלהא דשמעון הצדיק,

7) ויקרא רבה (וילנא) פרשת שמיני פרשה יג סימן ה ואת הארנבת זו יון

8) תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ט עמוד ב רבן שמעון בן גמליאל אומר אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית. אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן: הלכה כרבן שמעון בן גמליאל. ואמר רבי יוחנן: מאי טעמא דרבן שמעון בן גמליאל - אמר קרא יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם - דבריו של יפת יהיו באהלי שם

9) רש"י שם בהעלתך. למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו כשלא היה עמהם בחנוכה לא הוא ולא שבטו אמר לו הקב"ה חייך שלך גדולה משלהם שאתה מדליק ומטיב את הנרות: (

10) רמב"ן שם לא נתברר לי למה נחמו בהדלקת הנרות, ולא נחמו בקטורת בקר וערב ששבחו בו הכתוב (דברים לג י) ישימו קטורה באפך, ובכל הקרבנות, ובמנחת חביתין, ובעבודת יום הכפורים שאינה כשרה אלא בו, ונכנס לפני ולפנים, ושהוא קדוש ה' עומד בהיכלו לשרתו ולכרך בשמו, ושבטו כלו משרתי אלהינו:

ועוד מה טעם לחלישות הדעת הזו, והלא קרבנו גדול משל נשיאים, שהקריב בימים ההם קרבנות הרבה כל ימי המלואים. ואם תאמר שהיו חובה ונצטוה בהם, וחלשה דעתו על שלא הקריב נדבה כמוהם לחנכת המזבח, גם הדלקת הנרות שנחמו בה חובה ונצטוה עליה. אבל ענין ההגדה הזו לדרוש

רמז מן הפרשה על חנכה של נרות שהיתה בבית שני על ידי אהרן ובניו, רצוני לומר חשמונאי כהן גדול ובניו:

וראיתי עוד בילמדנו (תנחומא בהעלותך ה) וכן במדרש רבה (טו ו), אמר לו הקב"ה למשה, לך אמור לאהרן אל תתירא, לגדולה מזאת אתה מוכן, הקרבנות כל זמן שבית המקדש קיים הן נוהגין, אבל הנרות לעולם אל מול פני המנורה יאירו, וכל הברכות שנתתי לך לברך את בני אינן בטלין לעולם:

12) רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ג הלכה א בבית שני כשמלכו יון גזרו גזרות על ישראל ובטלו דתם ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ובמצות, ופשטו ידם בממונם ובבנותיהם ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות וטמאו הטהרות, וצר להם לישראל מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול עד שריחם עליהם אלהי אבותינו והושיעם מידם והצילם וגברו בני חשמונאי הכהנים הגדולים והרגום והושיעו ישראל מידם והעמידו מלך מן הכהנים וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתיים שנה עד החורבן השני

13) רמב"ם הלכות עבודת יום הכיפורים פרק ג הלכה יא

ומוסיף לאחריה שבע ברכות ואלו הן: ...ומברך על ישראל ברכה בפני עצמה עניינה שיושיע ה' את ישראל ולא יסור מהן מלך וחותם בה בא"י הבוחר בישראל,

14) רמב"ם הלכות עבודת יום הכיפורים פרק ד וכך היה מתפלל, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שאם תהיה שנה זו שחונה תהיה גשומה, ולא יסור שבט מבית יהודה, ולא יהיו עמך בית ישראל צריכין לפרנסה, ואל תכנס לפניך תפלת עוברי דרכים.

15) אורות עמ' קס

מן מדינת ישראל ביטוח ארצי של שוקק בשנת 1970 וכן יאיר אבי חי וכו' עליון
שהוא באמת האושר היותר גדול של היחיד. מדינה זו היא באמת היותר עליונה
בסולם האושר, ומדינה זו היא מדינתנו, מדינת ישראל, יסוד כסא ד' בעולם, שכל
חפצה הוא שיהיה ד' אחד ושמו אחד, שזהו באמת האושר היותר עליון. אמת,
שאושר נשגב זה צריך הוא לביאור ארוך כדי להעלות אורו בימי חושך, אבל לא

16) זכריה פרק ח(ד) פה אמר יקנק צבאות עד ישובי זקנים וזקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו
בגדו מרב ימים:

(ה) ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה: ס(ו) פה אמר יקנק צבאות כי פלא בעיני
שארית העם הנה בימים ההם גם בעיני פלא נאם יקנק צבאות: פ

17) שפת אמת בראשית לחנוכה (ליל ה) אא"ז מו"ר זצלה"ה פי' הרגיל בנר להביא ההארה
והתחדשות אל ההרגל וכן פי' שתכלה רגל. דכליא רגלא דתרמודאי. שהוא ג"כ להסיר ההרגל והטבע.
וכ"פ נר לרגלי דברוך.